

„Svovrigt kan Mindretallet ikke erkjende, at en Motivering i et enkelt Thing kan have bindende Virkning for Postens Forstaaelse.“ Det er fuldstændig rigtigt, men det er mig ikke ganske klart, hvortil Mindretallet sigter. Det kan ikke sigte til Anmærkningerne til vedkommende Finantslov, thi det er jo ikke Motivering i et enkelt Thing. Maaſte Mindretallet sigter til en Udtaalelse fra en Ordfører i Rigsraadets Landsting, som berøres af Flertallet i Betænkningen; men ſaa ſkal jeg gjøre opmærksom paa, at denne Bemærkning er aldeles ikke Motivering for, at Legationsſekretæren har arbejdet i Ministeriet; man er leilighedsvis kommet til at berøre noget ganske Andet, nemlig den Konto — en anden Konto — hvoraf Ministeriet har afholdt Udgiften til Aſſiſtent Grev Spønneck, ſom udsendtes i Stedet for Legationsſekretæren; men mod denne Udgift har man jo ikke fundet Noget at indvende. Hvad angaar Løbenummer 3, 4, 5 og 11, ſaa henholder Mindretallet ſig til de to Statsreviſorerſ Bemærkninger. Dertil har jeg Intet at tilføie. Hvad angaar Nr. 7, 8 og 9 vedrørende den grøndlaanſte Miſſion, maa jeg gjøre opmærksom paa, at der er kommet en Trykfeil paa Side 7 i Udvalgets Flertals Bemærkninger. Det hedder: „deres Indſtilling med Henſyn til Konto 6 og, for ſaa vidt angaar et Beløb af 400 Kr. deres Indſtilling med Henſyn til Konto 10 o. ſ. v. Det ſkulde hedde: „deres Indſtilling med Henſyn til Konto 10, og for ſaa vidt angaar et Beløb af 400 Kr., deres Indſtilling med Henſyn til Konto 6.“ Svovrigt fremgaaer det af det ſølgende, at der foreligger en Trykfeil. Til diſſe Poſter gjør Mindretallet følgende Bemærkning: „Ligeſom det er en Selvfølge, at Regjeringens egne ubevilgede Udgiftsforſlag ikke ere Hjemmel for nogen Udbetaling, ſaaledes ſynes Paaberaabelſen af en ſaadan Hjemmel at udfordre til den ſkarpeſte Afviſning“. Det er rigtigt: Regjeringens egne ubevilgede Udgiftsforſlag ere ikke Hjemmel for nogen Udbetaling; men Hjemmelen her var de midlertidige Finantslove, ſom vare givne for 1881—82, idet diſſe Udgifter horte til de løbende Udgifter. Det er Hjemmelen, og Andet har man ikke anført. Saa ſiges der: „ſaaledes ſynes Paaberaabelſen af en ſaadan Hjemmel at udfordre til den ſkarpeſte Afviſning“. Jeg veed ikke, hvortil det ærede Mindretal ſigter. Der findes hverken i Reviſionens Betænkning eller i Flertallets Bemærkninger Paaberaabelſe af nogen ſaadan Hjemmel, tværtimod har netop Flertallet erkjendt, at de Beløb, ſom gaa udover, hvad der fandtes i Finantslovsforſlaget, ſom var godkjendt ved de midlertidige Love, er en

Oveſtridelse og ſkal have Rigsdagens Godkjendelse. Til Nr. 10 gjør Mindretallet en Bemærkning om, at Rejſekomſtninger og Diæter væſentlig bero paa Antallet af Cenſorer. Nei, det maa da bero paa Rejſernes Antal og Længde, enten der reijſer ſaa eller mange Cenſorer. Det er endog muligt, at man ved at tage flere, nemlig fra forſkjellige Skoler, kan ſpare Noget i Rejſekomſtninger etc. — Endnu ſkal jeg kun gjøre en Bemærkning med Henſyn til hvad Mindretallet ſiger paa Side 16 til Nr. 17. Der findes en Motivering med Indſtilling paa lidt over 3 Linier, der indeholde ikke mindre end to faktiſte Urigtigheder. Der ſiges forſt: „De foreliggende Udgiftskonti ere overhovedet ikke bevilgede“. So, de ere bevilgede, den ene med 49,000 Kr., den anden med 12,000 Kr.; men de ere overſtredne, den ene med et Par Tusinder, den anden med c. 13,000 Kr. Saa ſiger Mindretallet endvidere: „da Fortſættelſen af de paagjældende Arbejder imidlertid er bevilget“. Derved maa altsaa forſtaas: i det følgende Aar 1883—84; men der ſkal jeg ophjſe, at Intet blev bevilget for det Aar til Fortſættelſe, af den ſimple Grund, at Arbejdet blev færdigt i 1882—83. Mindretallet har utvivlſomt ſet galt paa en Bemærkning i Statsreviſionens Betænkning: „Maaget de tilſvarende Poſter paa Tillægsbevillingsforſlaget for 1882—83 § 26, C. 2. b. og c. bleve negtede, tror man dog, efter at Rigsdagen ved Bevillingerne paa Finantsloven (o: for 1881—83) har godkjendt Fortſættelſen af de i 1881—82 begyndte Foranſtaltninger“. — Jeg ſkal hermed forlade Mindretallets Bemærkninger til de forſkjellige Indſtillingspoſter og indſtille til det høie Thing at vedtage de Forſlag, ſom ere ſtillede af Flertallet, og derimod forkaſte dem, der ere ſtillede af Mindretallet. — Udvalget har, ſom ſædvanligt, gennemgaaet den hele Betænkning og mærket ſig de Bemærkninger, der ere fremkomne fra Statsreviſorerneſ Side. Der er meget deri, ſom er ſærlig ophjſende, og ſom man fuldstændig maa give Medhold; men Flertallet har dog troet at maatte gjøre opmærksom paa et Par Bemærkninger, ſom det ikke kan billige og ſom det maa faſtholde med ſærdeles god Grund, navnlig hvad angaar det forſte Punkt, men ogſaa hvad der angaar det andet. Det forſte Punkt vedrører Univerſitetet. Der er anvendt den bevilgede Lønning til et ledigt Profeſſorat i det retsvidenſkabelige Fakultet til Forelæſninger af en Docent over Statsvidenſkab. Udvalgets Flertal ſiger herom: „I Anledning af Ovenſtaaende ſkal man ikke unblade at anføre, at